

ORĘDOWNIK URZĘDOWY

POWIATU PUCKIEGO.

Wychodzi w środę i sobotę. — Prenumerata kwartalna 40 marek, miesięczna 15 marek Poszczególny numer 2 marki.

Ogłoszenia w części nieurzędowej przyjmuje się za opłatą 6 mk. od jednołamowego wiersza drobnego druku, reklamy 10 mk. od wiersza.

Redakcja: Starostwo w Pucku. — Nakład i drukarnia: „Dziennik Gdański“, Gdańsk.

Nr. 4.

Puck, środa, dnia 12 stycznia 1921 r.

Rok 35.

- Treść:**
34. Miljonówka.
 35. Dziewięciomiesięczny kurs dla kandydatek na akuszerki w Poznaniu.
 36. Uchwała Rady Ministrów.
 37. Odst. wy części deputatu.
 38. Sekwestr na skóry surowe.
 39. Rozporządzenie Wojewody Pomorskiego.
 40. Rozporządzenie w przedmiocie obrotu cukrem i burakami cukrowymi w Województwach Poznańskim i Pomorskim.
 41. Przepisy wykonawcze.
 42. Rozporządzenie w przedmiocie dodatku za ziemniaki.
 43. Rozporządzenie w przedmiocie jarego zboża i grochu siewnego ze żniw roku 1920 w b. dz. pr.
 44. Ogłoszenie.

34.

W obcych krajach

rozpisują się z uznaniem o naszej Miljonówce. Zagranica znakomicie oceniła Pożyczkę Premjową, tak świetnie łączącą interes państwowy z korzyścią subskrybenta.

A TY JESZCZE NIE POJMUJESZ?

35.

Dziewięciomiesięczny kurs dla kandydatek na akuszerki w Poznaniu.

Aby dotkliwemu brakowi akuszerki Polek na Pomorzu w przyszłości wreszcie zapobiec, rozpocznie się najbliższy dziewięciomiesięczny kurs dla kandydatek na akuszerki w Poznaniu 1 kwietnia b. r.

Osobny ten kurs dla kandydatek z Pomorza uwzględnia brak znajomości języka polskiego u nich tak, iż wymagania pod tym względem będą daleko łagodniejsze i przez to przyjęcie na kurs łatwiejsze.

Koszta tego kursu wyniosą od kandydatki w przybliżeniu 6000 marek. Wniosek o przyjęcie do kursu należy stawić w starostwie, pokój nr. 2. Do wniosku należy dołączyć następujące papiery:

1. poświadczenie lekarza powiatowego o stanie zdrowia fizycznego i umysłowego,
2. poświadczenie policji miejscowej, iż wnioskodawczyni cieszy się dobrą opinią, i że nie miała dzieci nieślubnych,
3. metrykę urodzenia,
4. świadectwo powtórnego szczepienia ospy. Kandydatka zamężna musi dołączyć zezwolenie męża. Osoby liczące niżej dwudziestu lat lub ponad trzydzieści lat, mogą tylko wyjątkowo za osobnym pozwoleniem uczestniczyć w kursie.

Co do warunków przyjęcia wydam jeszcze informacje, skoro Województwo zadecyduje.
Puck, dnia 5 stycznia 1921 r.

Lipski, starosta.

36.

UCHWAŁA RADY MINISTRÓW z dnia 4 października 1920 r. o ustaleniu porządku kontroli ruchu granicznego.

1. Kontrola przewożonych przez granicę towarów i bagażów podróźnych należy wyłącznie do urzędów celnych. Żadna inna władza, zarówno cywilna jak i wojskowa, nie ma prawa wykonywać tej kontroli lub rewizji granicznej, ani bezpośrednio wkraczać w czynności organów celnych.
2. Organy kontroli aprowizacyjnej, wojskowej itp. do tychczas istniejące w miejscowościach, gdzie są urzędy celne — znosi się.
Władze i urzędy interesowane w specjalnych rewizjach na granicy państwowej, zgłaszają odpowiednie żądanie do urzędów celnych, które w tych wypadkach przeprowadzają czynności kontrolne w obecności przedstawicieli właściwego urzędu.
3. Wszystkie władze i urzędy, zarówno cywilne jak i wojskowe, obowiązane są w samym zakresie działania dla bezwłocznego udzielania urzędom celnym na ich żądanie pomocy w czynnościach służbowych. W razie przytrzymania osób lub towarów pod zarzutem przekroczenia przepisów celnych, należy odstawić do najbliższego urzędu celnego.
4. Kontrolę dokumentów osób podróżujących wykonywać będą przy przekroczeniu granicy Rzplitej Polskiej organy policji państwowej, przyczem kontrolę tę co do miejsca i czasu uzgodnić należy z rewizją celną oraz z ruchem kolejowym, lub parostatkowym. Na mniejszych punktach granicznych, po porozumieniu Ministrów Skarbu i Spraw Wewnętrznych rewizję dokumentów osobistych przekazać można urzędom celnym, jak również powierzyć kontrolę ruchu towarów, i bagażów organom Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

Na obszarze b. dzielnicy pruskiej zarządzenie to może wprowadzić Minister tej dzielnicy w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

5. Ministrowie: Skarbu, Spraw Wewnętrznych i b. dzielnicy pruskiej wydadzą instrukcję w celu uzgodnienia czynności kontrolnych granicznych, urzędów celnych i policyjnych.

Za zgodność odpisu.

Za zgodność z oryginałem.

(—) nieczytelny.

(—) nieczytelny.

Powyższe podaję do wiadomości.

Puck, dnia 3 stycznia 1921 r.

Lipski, starosta.

37.

Odstawy części deputatu.

Nadchodzą skargi, że pracodawcy nie wypłacają należności swym robotnikom za odstawiony deputat. Wzywam wszystkich gospodarzy, by natychmiast pracobiorcom wypłacili, a zebrane zboże deputatowe do komisjonera firmy „Ceres z. o. p.” w Pucku odstawili.

Zarządzeniem Ministerstwa b. Dz. pr. znasza się rozporządzenie dotycz. odstawy zboża deputatowego. Jednakowoż musi być wszelkie zboże, zebrane przed ogłoszeniem niniejszego rozporządzenia, do wyżej wymienionej firmy odstawione.

Puck, dnia 5 stycznia 1921 r.

Lipski, starosta.

38.

Sekwestr na skóry surowe.

Rozporządzeniem Ministra b. dz. pr. został z dniem 20 grudnia 1920 sekwestr na skóry surowe zniesiony.

Puck, dnia 5 stycznia 1921 r.

Lipski, starosta.

39.

ROZPORZĄDZENIE

Wojewody Pomorskiego w sprawie dżumy bydłowej (księgosuszu).

Celem stłumienia księgosuszu rozporządza się na mocy ustawy dotyczącej środków przeciw-księgosuszowych z 7 IV 1869 (Dz. Urz. str. 105) i na zasadzie zrewidowanej instrukcji do tej ustawy z 9 VI 1873 (Dz. Ust. str. 147) co następuje:

Art. 1.

Cała wschodnia część Województwa Pomorskiego, ograniczona na zachód Wisłą, tworzy obwód rejestracyjny bydła rogatego.

Art. 2.

Rozporządzenie Prezydenta Rejencji Kwidzyńskiej z 30 lipca 1905 r., dotyczące księgosuszu, rozszerzam w całej pełni na obwód rejestracyjny bydła rogatego, podany w art. 1.

Art. 3.

Zakazuje się wszelkiego przewozu i transportu z obwodu rejestracyjnego, określonego w art. 1 oraz z b. Kongresówki do zachodniej części Województwa Pomorskiego, położonej na zachód od Wisły, następujących zwierząt, względnie rzeczy: bydła rogatego, kóz i owiec i wszelkich świeżych produktów oraz produktów pochodnych zwierząt przeżuwiających.

Natomiast zezwala się na przewóz i transport następujących produktów zwierzęcych z obszaru Województwa Pomorskiego, położonego między Wisłą a torem kolejowym Toruń—Iława do części Województwa, położonych po lewym brzegu Wisły:

1. skór i kiszek zupełnie wysuszonych wzgl. zasolonych,

2. wełny i sierści,

3. łoju przetopionego i stężalego w naczyniach,

4. zupełnie wysuszonych kości, rogów i racic,

5. mięsa (w myśl § 4 ustawy, dotyczącej oględzin bydła rzeźnego i badania mięsa z 3 VI 1900 (Dz.

Ust. str. 547) uznanego za przerobione w myśl § 12 wspomnianej ustawy),

6. zezwala się na przewóz mięsa na podróż surowego po 1 kg. na osobę.

Art. 4.

Zwierzęta i zwierzęce produkty, które wbrew zakazowi art. 3 niniejszego rozporządzenia przedostaną się na zachodni brzeg Wisły Województwa Pomorskiego, podlegają obłożeniu aresztem i natychmiastowemu ubiciu wzgl. zniszczeniu pod nadzorem policyjnym.

Niezbędne koszty, powstałe przez obłożenie aresztem i ubicie bydła wzgl. zniszczenie przedmiotu, należy, o ile je ponosi Kasa Państwowa, podać do Województwa Pomorskiego celem ich zwrotu.

Jeżeli istnieje tylko podejrzenie niedozwolonego przeprowadzenia w myśl art. 3 niniejszego rozporządzenia, obkłada się aresztem sztukę bydła wzgl. przedmiot, odosabiając i uwiadamiając natychmiast właściwego starostę, do którego też należy dalsze postępowanie.

Art. 5.

Rozporządzenie Wojewody Pomorskiego z dnia 25 b. m. zatrzymuje w całej pełni moc obowiązującą.

Art. 6.

Niniejsze rozporządzenie obowiązuje z dniem ogłoszenia.

Toruń, dnia 28 listopada 1920.

Wojewoda Pomorski: w z. dr. Gracz.

Powyższe podaję do wiadomości iprzestrzegania.

Puck, dnia 4 stycznia 1921.

Lipski, starosta.

40.

ROZPORZĄDZENIE

w przedmiocie obrotu cukrem i burakami cukrowymi w Województwach Poznańskim i Pomorskim.

Na podstawie rozporządzenia Komisarjatu Naczelnej Rady Ludowej z 7 stycznia 1919 r. w połączeniu z art. 2 ustawy z dnia 1 sierpnia 1919 r., o tymczasowej organizacji zarządu b. dzielnicy pruskiej (Dziennik Praw nr. 64 poz. 385) oraz z art. 1 dekretu Ministra b. dzielnicy pruskiej z 13 listopada 1919 r. (Tygodnik Urzędowy nr. 62 str. 334), rozporządzam, co następuje:

Art. 1.

Cała ilość cukru wytworzonego na obszarach Województwa Poznańskiego i Pomorskiego jest zajęta na rzecz Państwa do rozporządzenia Ministerstwa b. dzielnicy pruskiej.

Żadne ilości cukru nie mogą być wprowadzone w obrót ani na spożycie bez zezwolenia Ministerstwa.

Do cukru, w rozumieniu rozporządzenia niniejszego, zalicza się zarówno produkt krystaliczny, jak i roztwory cukru, otrzymywane przy jego fabrykacji, inne niż melasa.

Przez melasę rozumie się produkt o współczynniku czystości nie wyższym nad 65. Ministerstwo b. dzielnicy pruskiej może w wyjątkowych wypadkach zwolnić z zajęcia na rzecz Państwa także odcieki fabryczne, których współczynnik czystości jest wyższy niż 65, nie przekracza jednak 70.

Art. 2.

Bielenie cukru dozwolone jest tylko w czasie przeróbki buraków cukrowych w danej cukrowni. Na bielenie cukru w czasie późniejszym potrzebne jest zezwolenie Ministerstwa byłej dzielnicy pruskiej.

Art. 3.

Buraki cukrowe mogą być procederowo spożytkowane tylko do przerobu na cukier. Na wyjątki tego przepisu pozwolić może Ministerstwo b. dzielnicy pruskiej dla ważnych względów gospodarczych natury ogólnej.

Produkty uboczne, a więc wysłodki (wytłoki) wszelkiego rodzaju oraz melasa i inne oddane są do wolnego handlu wewnątrz b. dzielnicy pruskiej.

Do wywozu artykułów tych poza obręb b. dzielnicy pruskiej potrzebne jest pozwolenie Ministerstwa.

Art. 4.

Ministerstwu b. dzielnicy pruskiej przysługuje prawo dokonywania w cukrowniach kontroli niezależnie od rozciągłości uprawnień, przysługujących w tym względnie władzom skarbowym.

Urzednicy, wykonujący kontrole, mają prawo użytkowania wiadomości, uzyskanych przy spełnianiu swych czynności, jedynie do celów urzędowych. Przewszystkiem nie wolno im ujawniać osobom trzecim sekretów technicznych i handlowych danego przedsiębiorstwa.

Art. 5.

Ceny, płacone wytwórcom za cukier, ceny detaliczne za cukier, na spożycie domowe, normy przydziału cukru oraz przepisy wykonawcze do niniejszego rozporządzenia ustalone zostaną osobnymi rozporządzeniami.

Art. 6.

Winni niezastosowania się do przepisów niniejszego rozporządzenia oraz do przepisów, wyznaczających ceny za cukier, podlegają karze więzienia do roku i grzywnie do 1 000 000 marek lub jednej z tych kar.

Art. 7.

Rozporządzenie niniejsze obowiązuje od początku kampanji cukrowej 1920-21 r.

Równocześnie tracą moc obowiązującą wszelkie dotychczasowe przepisy prawne, o ile stoją w sprzeczności z przepisami niniejszego rozporządzenia.

Poznań, dnia 12 listopada 1920 r.

Minister byłej dzielnicy pruskiej
W. Kucharski.

Powyższe podaję do wiadomości i przestrzegania.
Puck, dnia 24 grudnia 1920 r.

Lipski, starosta.

41.

PRZEPISY WYKONAWCZE

do rozporządzenia w przedmiocie obrotu cukrem i burakami cukrowymi w Województwach Poznańskim i Pomorskim z dnia 12 listopada 1920. (Dziennik Urzędowy nr. 73 poz. 500).

Na podstawie rozporządzenia Komisarjatu Naczelnej Rady Ludowej z dnia 7 stycznia 1919 r. w połączeniu z art. 2 i 6 ustawy z 1 VIII 1919 r. o tymczasowej organizacji zarządu b. dzielnicy pruskiej (Dziennik Praw nr. 64 poz. 385) oraz art. 1 dekretu Ministra b. dzielnicy pruskiej z dnia 13 listopada 1919 r. (Tyg. Urz. nr. 62 str. 334) rozporządzam, co następuje:

Art. 1.

Zajęcie cukru na rzecz Państwa, rozdział cukru, oraz wprowadzenia cukru w obrót wykonuje Ministerstwo przez Urząd Cukru b. dzielnicy pruskiej w Poznaniu.

Art. 2.

Urząd Cukru przeprowadza odszkodowanie wytwórców za zajęty cukier na podstawie cen dla wytwórców, ustalonych osobnym rozporządzeniem.

Art. 3.

Wypłata odszkodowania następuje w miarę odstawy cukru najpóźniej w dni 14 po otrzymaniu przez Urząd Cukru rachunku od wysyłającego cukier, o ile zgodność rachunku będzie przez Urząd Cukru uznana. Przy późniejszej zapłacie, wysyłający cukier ma prawo do bonifikacji 5 proc. w stosunku rocznym od uzgodnionej sumy rachunku.

Art. 4.

Wytwórca wysyła cukier w swych workach za ich zwrotem.

Na zabezpieczenie zwrotu worków odbiorca cukru składa na ręce wytwórcy cukru kaucję w wysokości: Mk. 100,— za każdy worek jutowy do cukru surowego,

mk. 120,— za każdy worek jutowy do cukru białego,

mk. 30,— za każdy worek z tkaniny papierowej lub mieszanej (worek tekstylowy).

Zwrot kaucji następuje po otrzymaniu przez wytwórcę worków z powrotem, o ile zwrócono je w stanie nieuszkodzonym. Układ pojednawczy pozostawia się bezpośredniej ugodzie między wytwórcą i odbiorcą cukru.

Za używanie worków odbiorca płaci wytwórcy odszkodowanie, i to za używanie worków:

za pierwsze sześć tygodni do surowego cukru lub worka tekstylowo-papierowego mk. 4,—

do białego cukru mk. 5,—

i za każdy następny rozpoczęty tydzień mk. 2,—

licząc od dnia wysłania worków odbiorcy do dnia zwrotu.

Art. 5.

Na potrzeby świadczeń w naturze (députat) wytwórca ma prawo zatrzymać następujące ilości cukru: 0,08 proc. za wagę buraków od przerobu pierwszych 250 000 ctr. metr. buraków cukrowych.

0,06 proc. od przerobu dalszych ilości buraków cukrowych.

Cukrem tym rozporządza wytwórca.

Art. 6.

Branie prób wykonuje zaprzysiężony ekspert i to z partji po 500 ctr. metr. Koszta pobrania prób wynoszą za każdą partję

mk. 100,— dla miejscowych zaprzysiężonych,

mk. 125,— dla zamiejscowych zaprzysiężonych oprócz kosztów podróży.

Koszta te ponoszą obie strony po połowie.

Art. 7.

Podstawą do obrachunku będzie analiza chemika fabryki odstwajającej cukier. Chemik ten jest zobowiązany do wykonania podwójnych analiz i do ustanowienia przeciętnego rezultatu, na co wystawić winien piśmienne zapewnienie w miejsce przysięgi. Kupującemu przysługuje jednak prawo żądania na swój koszt analizy zaprzysiężonego chemika.

Art. 8.

Kupujący ma prawo w razie zawartości cukru przemienionego aż do 0,1 proc. potrącić pięciokrotnie ponad 0,1 proc. dziesięciokrotnie z rendement.

Kwaśna reakcja upoważnia do potrącenia 0,25 rendement.

Art. 9.

Fabryki są zobowiązane wszelkie ilości cukru ubezpieczać od ognia na własny rachunek w wysokości cen, w odnośnym rozporządzeniu ustalonych.

Poznań, dnia 25 listopada 1920 r.

Minister byłej dzielnicy pruskiej
W. Kucharski.

Powyższe podaję do wiadomości.

Puck, dnia 24 grudnia 1920 r.

Lipski, starosta.

42.

ROZPORZĄDZENIE

w przedmiocie dodatku za ziemniaki.

Na podstawie rozporządzenia Komisarjatu Naczelnej Rady Ludowej z dnia 7 stycznia 1919 r. w połączeniu z art. 2 ustawy z dnia 1 sierpnia 1919 r. o tymczasowej organizacji zarządu b. dzielnicy pruskiej (Dziennik Praw nr. 64 poz. 385), oraz z art. 1 dekretu Ministerstwa b. dzielnicy pruskiej z dnia 13 listopada 1919 r. (Tygodnik Urzędowy nr. 62 str. 334), oraz w uzupełnieniu rozporządzenia z dnia 29 września 1920 r.

w przedmiocie cen na ziemiaki aprowizacyjne (Dziennik Urzęd. nr. 59) rozporządzam co następuje:

Art. 1.

Do zasadniczej ceny 84 mk. za 100 kg. ziemniaków aprowizacyjnych ustanawia się dodatek w wysokości 10 mk. za 100 kg. ziemniaków tytułem odszkodowania producentów za przechowanie ziemniaków.

Art. 2.

Rozporządzenie niniejsze obowiązuje od dnia 1 grudnia 1920 r. do 31 marca 1921 r.

Poznań, dnia 27 listopada 1920 r.

Minister b. dzielnicy pruskiej
W Kucharski.

Powyższe podaję do wiadomości.

Puck, dnia 24. grudnia 1920 r.

Lipski, starosta.

43.

ROZPORZĄDZENIE

w przedmiocie jarego zboża i grochu siewnego ze żniw roku 1920 w b. dzielnicy pruskiej.

Na mocy art. 12 Ustawy z dnia 9 lipca 1920 r. o aprowizacji na rok gospodarczy 1920-21 (Dz. Ustaw Rz. Pol. nr. 56), oraz w częściowej zmianie i uzupełnieniu rozporządzenia z dnia 10 września 1920 r. w przedmiocie zboża i grochu siewnego ze żniw roku 1920 w b. dzielnicy pruskiej (Dz. Urz. nr. 54) rozporządzam, co następuje:

Art. 1.

Ustęp 2 art. 7 rozporządzenia z dnia 10 września 1920 r. w przedmiocie zboża i grochu siewnego ze żniw 1920 r. w b. dzielnicy pruskiej (Dz. Urz. nr. 54 str. 954), otrzymuje brzmienie następujące:

Obrót jarem nasieniem pszenicy, żyta, jęczmienia, owsa, grochu i mieszanek, w skład których wchodzi jeden z wymienionych ziemiopłodów, dozwolony jest, począwszy od 1 grudnia roku 1920. Jako czasokres końcowy, do którego dozwolony jest obrót nasieniem jarem powyższych ziemiopłodów, wyznacza się dzień 28 lutego 1921 r., przyczem przy wysyłkach wagonowych, o zachowaniu czasokresu rozstrzyga data stempla przyjęcia stacji wysyłającej.

Art. 2.

Na zboże jare siewne i groch siewny ze żniw roku 1920 wyznacza się na czas ważności rozporządzenia niniejszego ceny o następujące stawki procentowe wyższe ponad ceny, wyznaczone dla producenta za zboże aprowizacyjne na mocy ustępu 2 artykułu 1 rozporządzenia z dnia 25 lipca 1920 r., wprowadzającego dla b. dzielnicy pruskiej przepisy wykonawcze do ustawy z dnia 9 lipca 1920 r., o aprowizacji na rok gospodarczy 1920-21 (Dz. Urzędowy nr. 39 poz. 355):

A. W wypadku uznania ziemiopłodów powyższych za siewne przez Izbę Rolniczą (Wielkopolską, wzgl. Pomorską) na pniu:

1. Na zboże:
za pierwszy odsiew — o 30%
za drugi i trzeci odsiew — o 20%

2. Na groch:
za pierwszy odsiew — o 40%
za drugi i trzeci odsiew — o 30%

B. W wypadku uznania ziemiopłodów powyższych za siewne przez Izbę Rolniczą (Wielkopolską, względnie Pomorską) na śpichrzu (według próbek):

1. Na zboże: — o 10%
1. Na groch: — o 20%

Na oryginalne gatunki ziemiopłodów do siewu cen maksymalnych się nie wyznacza.

Dostawę uznanej pszenicy jarej do siewu, lub uznanego żyta jarego do siewu dla rządu policza się na poczet pierwszych 50 q, wymienionych w artykule drugim rozporządzenia z dnia 25 lipca 1920 r. w przedmiocie cen na zboże w roku gospodarczym 1920-21 w b. dzielnicy pruskiej (Dz. Urz. nr. 39 poz. 356), o ile zachowane będą zresztą inne warunki tego artykułu. Sprzedającemu należy się wtedy, oprócz oznaczonej wyżej ceny maksymalnej, jeszcze różnica między ceną z art. 2 wymienionego rozporządzenia z dnia 25 lipca 1920 r., a ceną dla producenta za zboże aprowizacyjne, określoną w ustępie 1 niniejszego artykułu.

Za ceny, wyznaczone w niniejszym artykule, należy zboże odstawić do magazynu powiatowego, lub do stacji załadawczej i załadować na wagon.

Art. 3.

Rozporządzenie niniejsze obowiązuje z dniem 1 grudnia 1920 r.

Z tymże dniem traci moc obowiązującą ustęp 2 art. 7 rozporządzenia z dnia 10 września 1920 r. w przedmiocie zboża i grochu siewnego ze żniw 1920 r. w b. dzielnicy pruskiej (Dz. Urz. nr. 54 str. 954) w dotychczasowym brzmieniu.

Poznań, dnia 28 listopada 1920.

Minister byłej dzielnicy pruskiej
W Kucharski.

Powyższe podaję do wiadomości i przestrzegania

Puck, dnia 24 grudnia 1920 r.

Lipski, starosta.

44.

OGŁOSZENIE.

Urząd podatków państwowych podlegał do grudnia przeszłego roku kompetencji starostwa. Rząd centralny przekazał takowy Pomorskiej Izbie Skarbowej w Grudziądzu tak, że Starostwo z Urzędem podatkowym teraz nie ma żadnej łączności. Wszystkie reklamacje w sprawie podatków państwowych trzeba skierować wprost do tego Urzędu, a nie do Starostwa.

Puck, dnia 5 stycznia 1921 r.

Lipski, starosta.